

Iščimo Boga! Gradimo odnos z Njim in spremenili se bodo naši medčloveški odnosi. Zahvaljujmo se za vse, kar nam je dano. Bog je velik, mogočen in dober, poklicani smo, da ga slavimo. Spodbujajmo drug drugega! Molitev spreminja srca, molitev spreminja svet.

Molimo in nikoli se ne naveličajmo moliti! JK

Misijonska nedelja 2019

”Krščeni in poslani”, geslo letošnje misijonske nedelje nas tokrat na poseben način nagovarja, da smo misijonarji vsi, ki smo zapisani v knjigi življenja. K temu nas v letošnjem misijonskem mesecu oktobru posebej nagovarja papež Frančišek. Hvaležen sem skupini Laščanov, ki je

pripravila nedeljsko praznovanje v ”hramu kulture”, in z njim osvetlila misijonsko delovanje naše župnije v vsakdanjem okolju. K tej vsebini nas vodi poseben razlog. S tem, ko se zahvalimo za aktivnosti župnije, in jih položimo pred Gospoda, hkrati odkrivamo mnoga nova področja in možnosti, preko katerih stopamo v družbeno okolje našega časa. **Kot človek in kristjan je vsakdo poklican, da darove, ki mu jih je Bog dal, v življenju odkrije, jih razvija ter jih da na voljo v dobro vseh.**

Ne bi bilo prav, da bi se obdarjeni z darovi zapirali za stenami naših domov ali župnijskega svetišča. Popoldansko nedeljsko srečanje letošnje misijonske nedelje v Kulturnem centru Laško bo doseglo svoj namen, če boste povabili še koga, ki se v našem svetišču ne počuti domačega in s tem dali priložnost ustvarjalnega in veselega druženja. Vsekakor smo ga potrebni tudi sami, da si nabere moči za nove izzive, ki nam jih prinaša čas. (župnik Rok M.)

Maše v prihodnjem tednu
29. NED. MED LETOM, 20.10., misijonska ned.
krsna nedelja

7.00: živi in + farani
9.00: + Antonija in Avguštin AŠKERC, obl.
10.30: + Franc JUVAN in Milka ČERNOŠA
17.00 Kulturni center: ??

PONEDELJEK, 21.10., sv. **Uršula**, devica, mučenka
7.30: + Elizabeta ZDOLŠEK, 10. obl.
+ Matija JAKOPIČ, 8. dan
za duše v vicah

TOREK, 22.10., sv. **Janez Pavel II.**, papež.
15.30: sv. maša, nato pogreb + Jože TUŠEK
19.00: + Vinko KRAŠOVČ
+ Kristina HRASNİK
po maši molitvena ura za duhovne poklice

SREDA, 23.10., sv. **Roman**, škof
7.30 + Jože MERHAR, 30. dan
+ Majda HRASNİK in Ivan

ČETRTEK, 24.10., sv. **Anton Marija Claret**, škof, red. ust
19.00: + Milan ŽABKAR, 7. obl., starši ŽABKAR in DOBOVIČNIK
+ Karolina REZEC

PETEK, 25.10., sv. **Krišpin in Krišpinijan**, mučenca
7.30: + Marija TERŠEK
19.00: + Anton LEGANT, Neža in Lepolod VERDEV
+ Stane DEŽAN

SOBOTA, 26.10., sv. **Rustik**, škof
19.00: + Franc ŠKORJA in njegovi starši
+ Olga KRAJNC in NOVAKOVI

30. NED. MED LETOM, 27.10., žegnanjska n.
7.00: živi in + farani
9.00: + Justina, 1. obl., in Ivan ŠKORJA
10.30: + duhovnik Janez BELEJ, obl.
+ Antonija KOLŠEK, Heini FRECE in v dober namen

MARTINOVA LILIJA

20. oktober 2019, leto 11, št.:35

KRŠČENI
IN
POSLANI

Molimo in se ne naveličajmo moliti

Osrednje teme številnih televizijskih oddaj, razprav in člankov so vse pogostejše povezane s hrano, prehranjevalnimi navadami in zdravjem. Znanstveniki pa tudi navadni ljudje hrani namenjamo veliko pozornosti. Sporočila o različnih prehranskih izdelkih, priporočilih, dopolnilih in dietah so preplavila siti svet. Zavedamo se, da naše telo potrebuje zdravo hrano in vodo in smo za to pripravljeni kar najbolj poskrbeti.

Obstaja torej lakota telesa. Kaj pa lakota srca?

Jezus je v soočenju s skušnjavcem dejal: »Človek naj ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust.« (Mt 4,1). Ali tega ne ponavlja tudi nam, ko nas skušnjava v obliki skrbi za vsakdanji kruh in druge materialne dobrine popolnoma zaposluje in ne dovoli, da bi šli globlje in nahranili tudi dušo in duha?

Naše zdravje in počutje nista odvisna samo od hrane in telesne kondicije. Še kako pomembni so medčloveški odnosi. Pred časom mi je znanec, ko sem ga povpraševala po zdravju njegove žene, dejal, da je dobro in da ne potrebuje več zdravil, od katerih je bila odvisna dolga leta. Na vprašanje, če so jo ozdravili, se je nasmehnil: »Odkar je iskreno odpustila svojemu bratu, je veliko bolj zdrava.«

Ne le odnosi z bližnjimi, pomemben je tudi človekov odnos do samega sebe in še posebej odnos do svojega Stvarnika. Ustvarjeni smo od Boga in v sebi nosimo hrepenenje po Bogu, ki nas je poklical v bivanje. A ne le mi. Tudi Bog hrepeni po odnosu z nami in nas vztrajno priteguje v skrivnostno srečanje z Njim v molitvi.

V Katekizmu katoliške Cerkve najdemo razlago o tem, od kod prihaja človekova molitev. Naj bo govorica molitve že kakršnakoli (kretnje ali besede), vedno moli ves človek. Vendar, ko hoče Sveto pismo označiti kraj, od koder izvira molitev, govori

včasih o duši ali o duhu, najpogostejše pa o srcu. Srce je tisto, ki moli. Če je srce daleč od Boga, je tudi izražanje molitve prazno. Srce je naše skrito središče, ki ga naš um in drugi ljudje ne morejo doumeti. Samo Božji Duh ga more preiskovati in spoznavati. Srce je kraj odločanja v najgloblji globini naših psihičnih teženj, je kraj srečevanja, saj po podobnosti z Bogom živimo v odnosu: srce je kraj zaveze.

Krščanska molitev je oseben in živ odnos Božjih otrok s svojim neskončno dobrim Očetom, z njegovim Sinom Jezusom Kristusom in s Svetim Duhom, ki prebiva v njihovih srcih.

Kako moliti?

Obstajajo različni molitveni načini, obstajajo obrazci, navodila, celo tečaji in delavnice, na katerih učijo moliti.

Velikokrat molimo po obrazcih. Ubadamo se s priporočili, da bi molili pravilno. Zgodi se, da včasih sploh ne moremo moliti, da nam nikakor ne gre. V različnih stiskah, ki jih prinese življenje, prosimo za molitev še koga, za katerega menimo, da moli več in bolje od nas. To vsekakor ni narobe, tudi Jezus govori o dveh soglasnih v katerikoli prošnji.

In zgodi se, kot se je meni tisti večer, ko sem sedela pred Božjim grobom v naši župnijski cerkvi. Bilo je v času dvodnevne češčenja Najsvetejšega. Gospa, ki je sedela za mano, je molila rožni venec, a je kmalu po mojem prihodu odšla. Z gospodom v zadnji klopi sva v tihi molitvi ostala sama, a čez čas je odšel tudi on. Sprva mi ni bilo najbolj prijetno, ker sem ostala sama. Bila je noč, prisluškovala sem, če se zunaj v pesku slišijo kakšni koraki. Nobenega glasu, vse je bilo mirno in tiho.

Počasi se je umirilo tudi moje srce. Popolna tišina je napolnila kapelo. Posebna tišina. Tišina, ki ne prenese navideznosti; ki poraja iskrenost; ki seže v kotičke duše, v katerih so neizrečene besede, potlačene želje, radost, ki ne more na plano.

Ostala sva sama: jaz in Gospod. In ko ostaneš sam z Gospodom, ne moreš igrati. Ne iščeš več primerljivih besed, pozabiš na obrazce. Lahko si le to, kar si, lahko daš le to, kar je v tebi. Preprosto si. V Njem in pred Njim, ki te pozna bolj kot ti poznaš samega sebe in ki želi prodreti v vse, kar je v tebi in je Zanj vredno, čeprav se zdi še tako siromašno, ubogo in grešno.

Tišina pred Najsvetejšim ni bila več neprijetna, postajala je polna razodevanja in bližine.

Moj pogled se je dvignil z mrtvega telesa v grobu, s prsti, prepojene s krvjo in se zazrl v belo hostijo v monštranci. Vanj, ki je Življenje, ki presega smrt, ki ožarja temine, ki oživlja, ko se zdi že vse izgubljeno.

Bil je milostni čas. Bilo je kot balzam, kot terapija. Bilo je srečanje, ki me je napolnilo z veseljem, upanjem in močjo. Bila je molitev brez velikih besed.

Zaslišala sem korake v pesku. Jezus v Najsvetejšem zakramentu je dobil novo družbo.

»Molitev ni mučilnica, molitev je nekaj lepega«, mi je nekoč pri spovedi dejal spovednik. Res je. Človek ne more brez hrane. Pa tudi brez molitve ne. Tako smo ustvarjeni. Lakota – ne telesa, tudi srca – je položena v nas.

Sv. Janez Pavel II, katerega god bomo obhajali v torek, je na enem od dni mladih dejal:

»Ko molite, morate razumeti, da molitev ne pomeni samo, da Boga nekaj prosite ali da iščete posebno pomoč, čeprav so prošnje tudi način molitve. Molitev naj zaznamujejo predvsem zahvaljevanje, češčenje in pozorno poslušanje ter prošnja, da bi nam Bog odpustil. Če sledite Jezusovim nasvetom, če vztrajno molite k Bogu, se boste naučili dobro moliti. Bog sam vas bo naučil.«